

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

"הלאי והיו אנ"ש והתמימים

מדקדקים

בימה לדיון בין התמימים ואנ"ש
להגברת הלימוד והעיון
בשיחות תנש"א תשנ"ב

גליון כו

דבר מלכות ש"פ אחריקדושים תנש"א

ב"ה

תוכן

העולם מסייע לגאולה / עמ' 6

יומן מרתק מהתוועדות ש"פ אחרייִקדושים תנש"א

מוכרחים להכיר את השטח / עמ' 8

הרה"ח שלום יהודה לייב גינזבורג - משלוחי כ"ק אד"ש מה"מ בחיפה

כשהגויים מובילים ל"גאולה פנימית" / עמ' 11

הרה"ח מנחם מענדל הראל - שליח כ"ק אד"ש מה"מ לשכונות הדרום, צפת

הגאולה לא נמצאת אי שם... / עמ' 14

הרה"ח שמשון טל - שליח כ"ק אד"ש מה"מ הוד השרון, אה"ק

יו"ל ע"י מערכת 'מדקדקים'

שע"י תלמידי התמימים בשיבת תות"ל המרכזית

770 - בית משיח

•

יוצא לאור לקראת ש"ק פרשת אחרייִקדושים (כחול"ל) תשע"ה

הגיליון הבא יצא לאור בעז"ה לקראת ש"ק פרשת אמור

אנ"ש והתמימים מוזמנים לשלוח הערות ותגובות עד יום שני ט"ו אייר

לתרומות והקדשות, לתגובות, או להצטרפות לקבלת הקובץ באימייל מדי שבוע:

©medakdekim770@gmail.com • ☎+1(540)3585152

כמה מילים בפתח העיון בשיחת ש"פ אהו"ק תנש"א

השיחה שלפנינו, אף שבמבט ראשוני הינה גוש אחד של התייחסות גאולתית לגולה - המעיין יבחין שמדובר בה אודות שני שלבים עיקריים. שני אופני התייחסות של יהודי לגלות ולעולם שסביבו.

בשלב הראשון, בסעיפים א'ג', מסביר הרבי ברובד הפשוט יותר - הגאולה אינה שוללת את הגולה. אדרבה, גם לגולה שמור מקום של כבוד בפסיפס אירועי הגאולה, כאשר היא תשתחרר ותתגלה מציאותה האמיתית. גאולה כוללת גם גולה.

בשלב השני, בסעיפים ד'ו', עובר הרבי לרובד עמוק יותר - לא רק 'גם גולה', אלא 'דוקא גולה'. לא רק שהגולה תשתבץ איפה שהוא בלוח הזמנים של ימות המשיח; זו כל התכלית, המהות והשם של הגאולה - גילוי האל"ף בגולה. כאן הוא עיקר החידוש בשיחה.

קצרה כאן היריעה, ואי אפשר יהיה לפרט את ההבדל הגדול שבין השנים (ענין זה מתבאר באריכות במראי המקומות שבשיחה); אולם אחת הנקודות העיקריות בכך היא:

בהסתכלות הראשונית, כיון שהפיכת הגולה היא רק טיפה קטנה בתוך ים הגאולה - נמצא שליהודי העובד את ה' ישנם ריבוי חלקים מרכזיים בעבודתו, שעשיית הדירה בתחתונים היא רק אחד מהם. אמנם בהסתכלות השניה והעיקרית - אי אפשר להסתפק בעבודה בעולם כלאחר יד; זהו ענין העיקרי בכל פרט בעבודה.

וכמסתעף מכך: בהסתכלות הראשונית, כאשר תשומת ליבו העיקרית של עובד השם מוקדשת לעליית נשמתו, ורק חלק מכוחותיו מוקדשים לעשיית הדירה לה' - נמצא שמציאותו האישית היא זו שבמרכז. אמנם בהסתכלות השניה והעיקרית, יהודי אינו חושב כלל על שלימותו האישית, וכל כולו מסור למילוי התאוה האלוקית.

כך גם מובן מדוע בהתאם להסתכלות הראשונית אפילו יהודי צדיק שאינו נופל וחוטא, איננו נקי מ"ידי עבירה" - האפשרות לעשות עבירה; כשהמציאות האישית היא השלטת, אין ביטוח מנפילה... דוקא בהסתכלות השניה לא שייך אפילו "ידי", אפשרות לעבירה.

והעיקר "שיתגלו ויתקנו כל הענינים שנראים כאילו שאבדו, או שאבדו באמת בגלות, כולל - אבדו למעליותא (בהיותם למעלה מגדר גילוי) - גילוי הקץ ש"לבא לפומא לא גליא", ומשיח צדקנו".

דברי הרב

מהתוועדות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

כל עניני ופרטי הגלות יוכללו ויגאלו בגאולה האמתית והשלימה

רוב האותיות ד"גאולה" הם "גולה", ורק שמוסיפים אות אחת - א' - המלוכה עצמה עוזרת ומסייעת לבני" בכל עניני עבודתם, כולל - בגאולתו הפרטית של כאו"א מישראל בעבודת ה' שלו • קטעים משיחת ש"פ אחריי"קדושים, י"ג אייר, ה'תנש"א

הלשון גאולה מדגיש, שענין הגאולה הוא, לא שמסיחים דעת ושוכחים מכל עניני הגלות, אלא אדרבה - כל עניני ופרטי הגלות יוכללו ויגאלו בגאולה האמתית והשלימה, והיינו שלא ישארו ענינים מסויימים מהגלות שמתייאשים מהם או שמשליכים אותם וכיו"ב, אלא כל עניני ה"גולה" ממש נכללים ב"גאולה" השלימה, עד שלא נשאר שום פרט וענין שלא נתקן ונתברר ע"י הגאולה.

ועד כדי כך, שרוב האותיות ד"גאולה" הם "גולה", ורק שמוסיפים אות אחת - א', ויתירה מזו: הוספת אות זו היא לא בתחילת התיבה שאו משתנה ראש התיבה, אלא הר"ת נשאר ג', ורק לאחריו מיתוסף הא'.

משא"כ בשאר לשונות ("הצלתי" וכיו"ב), הרי אף שגם על ידם נעשה הצלחה (וגאולה) בכמה וכמה ענינים ופרטים, מכל מקום, ישנם עדיין כמה ענינים ופרטים ה"נאבדים" ח"ו בגלות, ונשארים "זרוקים" ללא תיקון ותכלית.

ומכאן יש ללמוד הוראה ומענה, ע"ד הצחות - ליהודים התמהים ומודאגים מזה שתובעים מהם וב"שטורעם" אודות האמונה, והצפי', לביאת משיח צדקנו תיכף ומיד ממש, ולגאולה האמתית והשלימה בארצנו הקדושה, שענין זה מעורר

אצל כמה מהם טענה במחשבתם - ועד כ"כ, שישנם כאלו שאינם מסתירים זאת להיותם אנשים "פתוחים", ואומרים זאת גם בדיבור:

לאחרי שהוא נמצא כבר ריבוי שנים במקום זה, וכאן פיתח ובנה עסקים ומסחרים ורכשו נכסים, וכמו"כ פיתח קשרי ידידות וכו' עם חברים טובים הדרים כאן, ולא רק עם יהודים אלא ג"כ עם אינם־יהודים, וכנהוג בעסקנות ציבורית שמתפתחים קשרים גם עם אוה"ע - ובמכ"ש וק"ו מזה שכך הי' בעבר ואפילו בזמן הבית, ועאכו"כ בזמן הגלות כשבנ"י מפוזרים בין אוה"ע ו"אתם המעט מכל העמים", וא"כ - טוען הוא - איך יותר על כל זה, וילך מיד לארצנו הקדושה כו'!?

וע"פ הנ"ל שכל הענינים והמעלות שבגלות יוכלו ויגאלו בזמן הגאולה השלימה (ואדרבה - בתכלית השלימות), מובן שאין מקום ל"דאגה" זו כלל.

ובכל זה מיתוסף עוד יותר כשנמצאים (בזמן הגלות) במלכות של חסד - שהמלוכה עצמה עוזרת ומסייעת לבנ"י בכל עניני עבודתם ביהדות ותורה ומצוותיה, כולל - בגאולתו הפרטית של כאו"א מישראל בעבודת ה' שלו (שזהו ע"ד המבואר לעיל בענין "גולה" ו"גאולה"), שע"ז מיתוסף בשלימות העבודה,

וממילא נעשית הגאולה מן הגלות הפנימית, כהכנה אל הגאולה האמיתית והשלימה בפשטות, גאולת כל העולם כולו - שגם אז תעזור המלוכה והממשלה עצמה בכל עניני הגאולה, כולל גם בעצם היציאה דכל בנ"י ממדינתם ומלכותם לארצנו הקדושה.

נכנסים בריקוד לגאולה

להתוועדות ירד כ"ק אדמו"ר שליט"א בשעה 1:40, מלווה בשירת "עד מתי".

לאחר שבירך בופה"ג ניגנו "זאָל שוין זיין די גאולה", וכ"ק אדמו"ר שליט"א עודד בידו הק' בחוזק לכל הכיוונים, ומפעם לפעם - יותר בחוזק. כמו"כ בא' הפעמים שהסתובב לאחוריו, עודד כמה פעמים בחוזק לעבר ר' חיים הלוי שי' הורוויץ ("טאַשקענטער"), סימן לא' מאדריכלי הבני' ב'770 לומר "לחיים" ועודד לעברו, וכן נתן פרוסות "מזונות" לילד הקטן מהאחים שארף שיחיו.

שיחה א' ארכה 35 דקות, מהשעה 1:50 עד השעה 2:25, ובה דיבר אודות הענין שהוזכר זה עתה ובאופן של ניגון - גאולה, ודיבר באריכות אודות המעלה המיוחדת בלשון "גאולה" דוקא, ושאומות העולם מסייעים לבני ישראל גם ביציאה מהגלות כפשוטו, ביציאה ממדינתם.

בסיום השיחה אמר שכולנו יחד "טאַנצט מען אַריין אין די גאולה" [=נכנסים בריקוד לגאולה], ומתוך שמחה וטוב לבב דוקא, ובניגון - החל מניגון ההקפות.

אחרי שיחה זו מיד החל הקהל לנגן (באופן ספונטאני) את ניגון ההקפות לרלוי"צ, וכ"ק אדמו"ר שליט"א עודד בידיו הק' בחוזק, בתחילה בידו השמאלית הק', ואח"כ (מיד) בימנית, ולא הרפה מלעודד בידו הק' וחזרו על התנועה הידועה 10 פעמים.

שיחה ב' ארכה 20 דקות, מהשעה 2:35 עד השעה 2:55, ובה דיבר כ"ק אדמו"ר שליט"א אודות הלימוד וההוראה משם בעל הַיַּאֲרָצִיט - ישראל ארי' ליב.

אחרי שיחה זו ניגנו "שישו ושמחו בשמחת הגאולה", וכ"ק אדמו"ר שליט"א עודד בידו הק' בחוזק לכל הכיוונים. לילד הקטן מהאחים שארף שאמר "לחיים", סימן

אחרי שיחה זו
החל הקהל לנגן
את ניגון ההקפות
לרלוי"צ, וכ"ק
אדמו"ר שליט"א
עודד בידו הק'
בחוזק, ולא הרפה
מלעודד בידו הק'

כ"ק אדמו"ר שליט"א לשתות את הכוס, ומשלא
הבחין בכך - סימן לו כ"ק אדמו"ר שליט"א שוב.

האורחים אמרו "לחיים" וניגנו "ווי וואַנט משיח
נאַו", וכ"ק אדמו"ר שליט"א ענה להם "לחיים"
ועודד לכל עבר - ובמיוחד לעברם - בידו הק'
בחוזק רב, ומפעם לפעם ביתר חוזק.

שיחה ג' ארכה 5 דקות, מהשעה 3:00 עד השעה
3:05, ובה דיבר אודות הוראות לפועל: להוסיף
בלימוד עניני משיח וגאולה בתורה שבע"פ ובתורה
שבכתב, והוספה בנתינה לצדקה ובעזרה לנצרכים.

אחרי שיחה זו העמיד הריל"ג 12 קנקנים על השולחן. סדר החלוקה הי' כרגיל,
וכ"ק אדמו"ר שליט"א איחל לכאו"א מהמקבלים: "הצלחה רבה".

את הקנקן האחרון לקח ר' משה יהודה שי' קוטלרסקי עבור כינוסים אזוריים
בארה"ב, ומיד בתום הכרותו התחיל כ"ק אדמו"ר שליט"א לנגן את ניגון ההקפות
לאביו הרלוי"צ ז"ל, עודד בידו הק' וטעם מה"מזונות". אח"כ סימן כ"ק אדמו"ר
שליט"א לחזן ר' משה שי' טלישבסקי לנגן "יהי רצון... שיבנה ביהמ"ק", ועודד
בידו הק'. כמו"כ ענה "לחיים" לקהל, ושוב טעם מה"מזונות".

בסיום הניגון פתח כ"ק אדמו"ר שליט"א בשיחה ד' שארכה 5 דקות, ובה דיבר
אודות פסח שני וההוראה ממנו ש"ס'איז ניטאָ קיין פאַרפּאַלן" [= אין דבר אבוד].

אחרי שיחה זו ניגנו "שובה ה'", וכ"ק אדמו"ר שליט"א עודד בתנועות נלהבות
וסיבוביות למשך זמן רב, והי' נראה ממש כאילו התנועות הן לפי תווי הניגון.
הקהל חזר על הקטע הידוע בסיום הניגון בהתלהבות רבה כ-4 פעמים (במקום
פעמיים כרגיל), כשכ"ק אדמו"ר שליט"א מעודד שוב ושוב (וכן ניגן מפעם
לפעם עם הקהל) ומניף את ידו הק' לכל הכיוונים.

בעת שניגנו, גם ענה כ"ק אדמו"ר שליט"א "לחיים" לקהל. לאדריכל ר' אלי שי'
עטייא (שעמד לשמאלו) ענה "לחיים" בחיוך וסימן לו לשתות את הכוס, כשמניף
אליו את ידו הק' בתנועה מיוחדת מלמעלה למטה.

אח"כ הזכיר כ"ק אדמו"ר שליט"א אודות אמירת ברכה אחרונה. ההתוועדות
הסתיימה בשעה 3:30 לערך.

(מתוך דברי משיח תנש"א ח"ג, באדיבות "המכון להפצת תורתו של משיח")

להיות

רבנים ומשפיעים מדברים
ומתוועדים על הבכ"ש שבשיחה

גאולה - כאן ועכשיו

הרה"ח שלום יהודה לייב גינזבורג - משלוחי כ"ק אד"ש מה"מ בחיפה

לפני בערך שנתיים נסעתי לרבי מלך המשיח שליט"א יחד עם רב חשוב מעדות המזרח. אותו רב התעסק הרבה בהלכות שחיטה ובעניין 'בישול ישראל', והתחיל להתדיין האם בחב"ד נוהגים להחמיר בענינים אלו כשיטת ה'בית יוסף'.

מכיוון שאינני שולט היטב בחומר, הפנתי אותו לדבר עם אחד מחשובי רבני חב"ד המתעסק ובקי היטב בשו"ע אדה"ז ובמנהגי חב"ד, על מנת שיוכל לדון איתו ולקבל תשובות מתאימות ומלאות בכל הנושא.

אך דא עקא, אותו רב התברר כבקי היטב בכל ההלכות והמנהגים, אך ב'מעשה בפועל' לא כל-כך. עם כל בקיאותו ב'ספרים' - הוא אף פעם לא היה ב'שטח'. הוא לא ראה איך בפועל שוחטים בהמות 'גסות' במשחטה, ולא הסתובב במסעדות לראות איך בדיוק עובד 'בישול ישראל'...

כשלמדתי את הדבר מלכות השבועי נזכרתי באפיזודה זו, וחשבתי שיש לזה קשר לנקודה של השיחה: בנוסף למה שהרבי דיבר בדבר מלכות תזריע מצורע על לימוד גאולה ומשיח - הרבי נותן לנו הסבר חדש על הענינים ב'שטח', מהי בדיוק הגאולה. רק כאשר נהיה בשטח, נכיר אותו ונחיה אותו - נוכל להיות קשורים באמת לענין.

כשהרב הלפרין
שאל אותו איך
להשיב לו, השיב
ברצינות: "כשאני
מגיע לקחת את
שקית המצרכים
בבית התבשיל, אני
מחכה בתור. אם
אוכל לקבל ראשון
את החבילה"...

לפעמים אנשים יכולים לחשוב שהגאולה היא דבר רחוק והיסטורי, מאורע שמימי לחלוטין שישנה את כל העולם מתחילתו עד סופו ברגע אחד. רק שאת ה'דבר הגדול הזה', אנחנו מביאים ע"י הוספה בתורה ומצוות ומעשים טובים.

מבהיר לנו הרבי שליט"א בדבר מלכות השבועי: ההיפך הוא הנכון! הגאולה לא באה לשנות את 'מנהגו של עולם', או לשבש לאנשים את חיי המשפחה העבודה והפעילות. אלא אדרבה - הגאולה לוקחת את כל הענינים הטובים ו'משחררת' אותם. כל החיים שלנו כפי שהם ימשיכו להיות בגאולה, רק שהם יהיו ויחיו במצב של גאולה.

כבר עכשיו...

שמעתי בזמנו מהרב ישראל הלפרין מבהרצליה שכחלק מהשליחות הם מפעילים 'בית התבשיל' - אוכל ועזרה לנזקקים, והם מחלקים שקיות של מצרכי מזון לכל מבקש. מחמת עומס המקבלים, התור לקבלת שקיות המצרכים הוא ארוך מאד בכל פעם, והאנשים העומדים בו רוטנים וכועסים על הזמן הרב בו הם מחכים.

פעם אחת, אחד מהסועדים בבית התבשיל זכה ב'לוטו' בכמה מליוני שקלים. כשהודיעו לו על הזכייה הגדולה הוא התרגש מאד, והחליט לתרום סכום נכבד ביותר לפעילות בית חב"ד. כאשר הרב הלפרין שאל אותו מה הוא יכול להשיב לו כגמולו הוא השיב בשיא הרצינות: "בכל פעם שאני מגיע לקחת את שקית המצרכים בבית התבשיל, אני מחכה המון זמן בתור. אם יוכל להתאפשר לי לקבל ראשון את חבילת המצרכים"...

כלפי מה הדברים אמורים? הרבי רוצה מאיתנו 'לשנות כיוון'. להפסיק לחשוב על הגאולה בתור משהו לא ברור. לצפות לאוכל שגדל על העצים ולסכים שיחזרו מעולם האמת. להתחיל לחיות אותה בחיי היום יום.

נכון. הרבי מדגיש בשיחה שהגאולה האמיתית והשלימה היא זו שתשחרר את הכל, ולכן היא ורק היא נקראת אמיתית ושלימה, אף שגם שאר הגאולות נקראות כך. אבל אפשר לראות כאן את הנקודה שצריכה להיות ברורה אצלנו כעת: אם רוצים באמת להתכונן ולחיות גאולה - כפי שהרבי מדגיש בריבוי שיחות בפרט משנת תנש"א-תשנ"ב - זה להתחיל עכשיו להשתחרר.

להתחיל עכשיו לחיות בכל פרט בחיים ובכל דבר באופן של גאולה, וכמובן גם לראות בכל אירוע את הגאולה שבו.

ולדוגמא כשהרבי מדבר בשיחה של כ"ו ניסן על תפיסתו של 'סאדאם': נכון שיש כאן מלחמה, אבל הרבי מדגיש את הצד הגאולתי שבדבר, כיצד הכריחו אותו להחזיר וכו'. לראות שכל פרט משתחרר ונהיה גאולתי.

אולי אפשר להמשיל את זה לפתגם הידוע עה"פ "לב חכם לימינו ולב כסיל לשמאלו" - לפעמים אוהבים להסתכל תוך כדי הלימוד כמה כבר נשאר, מסתכלים על הצד השמאלי של הספר (בקריאה בלה"ק מיימין לשמאל), וזה "לב כסיל", כי צריך להסתכל על מה שעברנו כבר.

עד"ז בנושא שלנו - נכון אמנם שיש הרבה דברים שנראים כגלותיים, אבל הדרישה היא להתסכל על הכל כחלק והתחלת הגאולה, לנסות למצוא בכל פרט איך יש בו נקודה שמראה על ה"שחרור" והגאולה של הפרט הזה.

המהות כבר כאן

לאחרונה חזרתי מ־770 בית משיח עם קבוצה מהקהילה שלנו. הסתובבנו גם קצת לטייל, אך את רוב ועיקר הזמן ניצלנו למטרה האמיתית: להיות עם הרבי בתפילות, ללמוד, להתוועד וכו'. כשחזרנו לארץ־הקודש האנשים היו ממש נפעמים ומרוגשים, באופן שזה ממש שינה להם את החיים. בעיקר דיברו על השבת ב־770 כדבר ש"אי אפשר לפספס".

לפני כמה ימים קיבלתי טלפון מאישה שמכירה את הפעילות, היא שאלה מהו יעד הנסיעה וה'טיול' הבא. עניתי לה שהנסיעה היא תמיד לרבי. הנסיעה היא לא בשביל לראות נופים, ולטייל באמריקה, אלא זוהי נסיעה שמשנה את כל ה'מהות', והיא השיבה לי בפשטות 'אני מבינה את זה'. כששאלתי אותה "מה הבנת? את יודעת בכלל מהי המהות שלנו?" היא ענתה "ברור. ביאת המשיח!". לקח לי שעה ארוכה ל"השתחרר" משיחת הטלפון הזו...

היא קלטתה והבינה בפועל שהמהות של כולנו. מהות העבודה, מהות החיים, זה הגאולה. זה לא מטרה. זה לא רק תכלית (כפי שהיה אפשר לחשוב לפני לימוד השיחה של אחרי קדושים תנש"א), אלא זה המהות העכשווית, ועלינו להתחיל לחיות את המהות.

וכשאנחנו נחיה כך באמת, נוכל ונזכה לחיות כך גם את סביבתנו, ונכין את עצמנו, את הסביבה ואת העולם לקבלת פני הרבי מלך המשיח שליט"א, תיכף ומיד ממש!

"שינוי גישה" - הדרך הבטוחה לגאולה

הרה"ח מ"מ הראל - שליח כ"ק אד"ש מה"מ לשכונות הדרום, צפת,
ומרבני 'מכון הלכה חב"ד'

בשיחת ה'דבר מלכות' של שבוע זה, 'אחרי מות קדושים', הרבי מלך המשיח מרים ומרומם אותנו לגבהים חדשים. הרבי מגלה לנו מהי הדרך הנכונה להסתכל על העולם ומה הדרך הנכונה להסתכל על יהודי.

ניתן לראות במילות השיחה (בסעיף ה'), איך הרבי מתאר את ה"סכנה", כביכול, הטמונה בירידה לעולם - מקום בו יש נתינת מקום להיפך הטהרה, ואפשר להיות בו מנותק מאלוקות. ואכן, כאשר מסתכלים מזווית כזו, שהעולם הינו מקום של היפך הקדושה - וודאי תגיע הטענה: "כיצד אנו יכולים להרשות לעצמנו שתגיע הגאולה? מה עם כל ההישגים שצברנו בעולם בגשמיות בגולה, האם זה יאבד לנו כעת כשתבוא הגאולה?"

שהרי בהסתכלות הנ"ל, הגאולה האמיתית והשלימה שתביא לעולם את הקדושה והאלוקות, תמחק את כל עניני העולם המסמלים את ההיפך הגמור.

בא הרבי ומלמד אותנו מהי ההסתכלות הנכונה: העולם הוא כלי לגלוי אלוקות, ולמען זה הוא נברא - שיהיה בו גילוי אלוקות. ויהודי כל מציאותו היא באמת למעלה לגמרי מהעולם, ולכן יש בכחו של היהודי - זוהי העבודה שלו - לברר את העולם. ובמילים ברורות: העולם מחכה, שהיהודי שמצד עצמו, הוא נמצא למעלה מהעולם, "יסתכל בשלושה דברים" - יבחין במציאות העולם וידאג לברר אותו.

טענות גלותיות...

בכדי להבין את הצורך ב"שינוי הגישה" - איך צריך להסתכל על העולם, ראוי להקדים קצת רקע לשיחה:

נשיא ארה"ב
עושה כל מה
שאפשר לטובת
עם ישראל.
דבר זה אינו
נראה "הגיוני"
בהגיון גלותי רגיל,
אך בהסתכלות
"גאולתית" - זהו
דבר שהכי ברור
שצריך לקרות!

לפני אמירת השיחה הזו, היו חסידים ושלוחים
שפנו לרבי שליט"א מלך המשיח בבקשה שיפסיק
ר"ל מדיבורים אלו, בטענות שונות ומשובות.

[אגב, "כבר היה לעולמים" מעין זה, בשנות
הממ"ים הרבי דיבר ב'שטורעם' אדיר על "מיהו
יהודי", ופתאום הרבי הפסיק, היות שאחד השלוחים
מארה"ב טען שהדבר מפריע לו בשליחותו. הרבי
אכן הפסיק, ולא עלינו - אחר כך היו לו בעיות
וכו'. ואכ"מ].

עיקר הטענות היו שהדיבורים אודות משיח
'הורסים' את כל העבודה... כל הקשרים שהשלוחים
עמלים ליצור כבר שנים, כל הפעולות שנעשו עד
אז, הכל עכשיו ייהרס בגלל הדיבורים על משיח...

והרבי מלך המשיח "יורד" כביכול להתעסק
בטענות אלו, ומסביר לחסידים שהבעיה העמוקה היא שמסתכלים על ה"העלם
והסתר" של הגלות כדבר נצחי. אך אם יבינו שהמציאות האמיתית של הגלות
היא גאולה, וכל ההעלמות והסתרים הם רק דבר חיצוני לפי שעה, אזי הם יקלטו
שאין שום סתירה בין ה"גאולה" והדיבורים אודותיה - לכלל העבודה שהייתה עד-
עתה. ודאי שאף יהודי לא יתרחק וה"גאולה" לא תרחיק אותו.

'שינוי גישה' - דבר קל?!

ואכן העבודה הזו אינה עבודה קלה, היא דורשת הרבה התבוננות. וכמו כל
העבודה של "חסידות חב"ד", שאין הדברים קורים מאליהם, ויש צורך ב"גייעת
נפש וגייעת בשר" בהתבוננות כדבעי, בכדי להגיע לכוזו הסתכלות.

אך כאשר חסיד מתבונן בזה שזוהי העבודה שהרבי הטיל עלינו כעת, "לחיות
גאולה" ולהסתכל בראייה גאולתית על כל דבר - הוא מבין שהרבי נתן את
הכוחות בשביל זה, ואם הוא יתאמץ ודאי יצליח.

בהשגחה פרטית, שמעתי סיפור שקרה לאחרונה, שמבטא את ההסתכלות הזו:
אחד השלוחים בארה"ק קיבל זימון לחקירה ב'מס הכנסה' על ניהול העמותה
שלו. כל אחד מבין שזה לא הדבר הכי בעולם... ובדרך כלל מה שקורה זה
שהאדם נכנס ללחץ, הולך להתייעץ עם רואי-חשבון וכו'.

אבל אותו שליח לא התרגש מכל זה וניגש לפקיד במס־הכנסה ואמר לו: "אני יודע שבאמת הניהול היה תקין, ואני אענה על כל השאלות כמו שצריך. אבל אם זימנו אותי לכאן, זה כנראה בשביל שנדבר בענייני תורה ומצוות, אז אני מבקש ממך, שלאחרי כל החקירה נשב עוד קצת ונדבר על יהדות".

ובאמת, החלק הראשון של החקירה עבר ב"ה בהצלחה. אך זה לא נעצר שם. השליח דיבר עם הפקיד בענייני יהדות, ואכן, היהודי הזה החל להניח תפילין כל יום, ואף החל להשתתף בשיעור חסידות קבוע...

רואים כאן בחוש, שכאשר השליח יצא בגישה שכל ה"העלם והסתר" שקרה לו כביכול, פנימיותו היא דבר טוב שצריך להוביל למטרה - דירה בתחתונים, גאולה - זה באמת קרה לו מול העיניים.

כיצד מגיעים לגאולה פנימית?

ישנו ביטוי מפליא בשיחה, שניתן בטעות "לפספס" אותו. הרבי אומר: "משא"כ בדורות האחרונים - גרים (רוב) בנ"י במדינות שבהם מושלת מלכות של חסד, החל ממדינה זו (שבה נמצאים רוב מנין ובנין דבנ"י), שמסייעת לבנ"י להגיע לגאולה פנימית בעבודתם..." (ההדגשה אינה במקור).

הרבי אומר פה דבר עצום: אומות־העולם לא רק מביאות את עם ישראל לגאולה חיצונית, אלא גם ל"גאולה פנימית" בעבודת ה'!

כלומר הדרך לצאת מאותה "גלות פנימית", היא להתחיל להתבונן במה שקורה בעולם - בפעולותיהם של האומות בצדקה וחסד וכו', והתבוננות זו תביא אותך לגאולה פנימית.

זכינו שהרבי נתן לנו את האפשרות היום, לראות זאת בפשטות: למשל, נשיא ארה"ב כיום עושה כל מה שאפשר לטובת עם ישראל - לפני חג הפסח שולח ברכת חג ליהודים, ומספר לכל אומות העולם מה עניינו של החג וכו'. כאשר נתבונן קצת בענין זה, נראה כמה דבר זה אינו "הגיוני" בהגיון גלותי רגיל, אך בהסתכלות "גאולתית" - זהו דבר שהכי ברור שצריך לקרות!

ולסיכום: זה מה שנדרש מאיתנו, להתבונן ולהסתכל על כל דבר איך הוא מסייע לנו. הרבי נתן לנו דוגמאות איך עושים את זה, ובעיקר את הכח לבצע את זה - לגלות בגולה את הא' של הגאולה. יש לנו את הכח ובוודאי נצליח!

לגאול את הגלות

הרה"ח שמשון טל - שליח כ"ק אד"ש מה"מ הוד השרון, אה"ק

שיחת הדבר מלכות של ש"פ אחרי קדושים תנש"א הינה חלק מהמשך השיחות להם זכינו לאחר ה'שיחה הידועה' בכ"ח ניסן תנש"א, בה אמר כ"ק אד"ש מה"מ "טוט אלץ וואס איר קענט און זעט אראפבריינגען משיח]=עשו כל אשר ביכולתכם להביא את משיח[". באותו זמן היתה תדהמה בקרב החסידים. רבים לא ידעו מה לעשות, ומהי כוונתו הקדושה של הרבי.

לאחר מכן החל הרבי בסדרת שיחות מהם ניתן להבין, בדעת תחתון, את כוונתו הקדושה: בשיחת ש"פ שמיני אמר הרבי שכוונתו להוספה בתורה ומצוות. גם בשבת שלאחר מכן - פרשת תז"מ - כשדיבר הרבי על לימוד עניני גאולה ומשיח, הוסיף "ועוד ועיקר כפשוט להוסיף בקיום המצוות בהידור". ובשבוע שלאחרי זה - ש"פ אחרי קדושים - דיבר הרבי על הכנסת האל"ף בגולה.

מענה לשני סוגי שואלים

תוכן הדברים בשיחת שבוע זה, הינו תשובה לשאלות והצעות שעלו לאחר כ"ח ניסן. היו שהעלו הצעות בסגנון של פעולות גרנדיוזיות כגון צומות, תעניות, עצרות תפילה בכותל המערבי וכיו"ב. ולאידך גיסא היו שחששו במידת מה מביאת המשיח, אנשים התחילו לדאוג מה יהיה עם העסקים והעסקנויות שלהם? מה יהיה עם כל הפעולות שעשו בגלות? הכל יעלם יום אחד כשיבוא משיח!?! ...

בשיחה זו מרגיע הרבי את אלו כמו את אלו, ומסביר במילים פשוטות למה היתה כוונתו הקדושה במילים "אורות תוהו בכלים דתיקון". אין הכוונה לפעולות ומעשים של 'תוהו', אלא הכוונה היא למעשים הפשוטים והרגילים שבכל יום, שענינם הוא הכנסת האל"ף בגולה.

וכאן מגיע ביאור ארוך ועמוק אודות כך שהגאולה אינה דבר חדש, אלא היא מבוססת על הגלות וצומחת מתוך הגלות. וכפי שנראה גם מהמילה 'גאולה',

המבוססת על המילה 'גולה', רק בתוספת האות אל"ף.

להרוויח את הגלות

נקודת ההסברה בענין היא: אף שבמבט חיצוני נראה שעל מנת להגיע לגאולה אנחנו צריכים לברוח מכל עניני הגלות, בכל זאת, אין זו האמת. כי כיון שהגאולה צומחת מתוך הגלות, מי שמנסה לברוח מהגלות - בורח גם מהגאולה הנמצאת בתוכה, וממילא מפספס את הנקודה בכל העבודה.

אך כשפועלים להרוויח את הגלות, ולגלות בתוכה את הגאולה ע"י קיום תורה ומצוות - אז ממלאים את המטרה והתכלית. ולדוגמא, ניתן לומר, שאילו היינו נמצאים במצרים, לא היינו מצטווים לצאת ממצרים - אלא היינו צריכים להישאר במצרים ולהכין אותה לגאולה.

היו שחששו
במידת מה
מביאת המשיח,
אנשים התחילו
לדאוג מה יהיה
עם העסקים
והעסקנויות
שלהם? מה יהיה
עם כל הפעולות
שעשו בגלות?
הכל יעלם יום
אחד כשיבוא
משיח?...!

זוה בדיוק הענין אותו תובע הרבי מאיתנו, לקחת את העולם עצמו ובו לגלות את הגאולה. זוהי גם הדרך בה פועל הרבי לעשות זאת: לא להסתגר בדל"ת אמותינו, אלא לצאת לשליחות לפינות הכי נידחות בעולם, ודווקא שם למצוא ולגלות את האלוקות שנמצאת בעולם.

מעשה בפונדק ופרווה

כדי להמחיש זאת יש להביא סיפור ידוע ומיוחד: היה יהודי שחכר בית מרוזח מהפריץ - כמו תמיד, קראו לו מושק'ע. הפריץ תבע ממנו לשלם את החוב אך לא היה לו את הכסף. הוא אמנם לא היה חסיד, אבל בלית ברירה הוא נסע לבעל שם טוב.

הבעש"ט עודד אותו ונתן לו מטבע, באומרו: "עשה את העסקה הראשונה שיציעו לך". הוא יצא לשוק, והדבר הראשון שהציעו לו לקנות בשוק הייתה פרווה. בהתחלה הוא לא רצה לקנות, אך כשנוכר בדברי הבעש"ט קנה את הפרווה והביא אותה לרבי. הרבי הסתכל על הפרווה, ואמר לו להביא אותה כמתנה לפריץ במסיבה שתיערך בזמן הקרוב.

במהלך המסיבה
אחד הפריצים
הסתכל בפרווה,
והתמלא תדהמה:
על הפרווה היה
רקום שם הפריץ,
תאריך לידתו,
שושלת משפחת
הפריצים, סמל
המשפחה וכו'

מושק'ע לא הבין מדוע עליו לעשות זאת. הוא גם פחד מאוד מתגובת הפריץ. אך הוא עשה את דברי הבעש"ט בקבלת עול ובאמונה פשוטה. הוא הלך למסיבה, והביא לפריץ את הפרווה, וכפי שציפה - הפריץ התמלא בכעס על הזלזול בו ועל המתנה העלובה, וציוה להשליך את מושק'ע לבור.

לאחר מכן, במהלך המסיבה אחד הפריצים הסתכל בפרווה והתמלא תדהמה: על הפרווה היה רקום שם הפריץ, תאריך לידתו, שושלת משפחת הפריצים, סמל המשפחה וכו'.

מיד הראו לפריץ את הפלא, והוא נדהם מהמתנה המיוחדת ואמר למשרתים שיוציאו מהר את

מושק'ע מהבור. בהמשך הוא ויתר לו על כל החוב, וגם נתן לו את בית המרווח המתנה והוסיף לו עוד מתנות וכו'.

- אצל מושק'ע הנס קרה כבר כשקנה את הפרווה, רק שהוא לא ידע מזה...

גם אנו קיבלנו מהקב"ה מטבע - נשמה, והעסק שלנו זה תורה ומצוות. למרות שלפעמים לא מובן מדוע צריך לעשות את מה שנצטוונו, ואף שלא תמיד רואים מה שנגרם על ידי קיום התורה ומצוות שלנו, והעבודה לא תמיד קלה... בכל זאת, כשעושים את הדברים בקבלת עול ובאמונה שזו התכלית, כמו מושק'ע שלא הבין כיצד הפרווה תעזור לו, ולא חיפש מהו הרווח ומהי התועלת שתצא מזה - אזי נבוא להצלחה הגדולה ביותר.

להכניס את האל"ף בשגרה

ואם כן, משיחה זו ניתן לקחת את הכח שגם הקבלת עול הפשוטה והרגילה תהיה מתוך תענוג מיוחד. נדרש מאיתנו לקלוט שהעבודה היומיומית שלנו זוהי הכנסת האל"ף בגולה, ובה טמונה הגאולה עם כל המשמעות שבזה!

במילים פשוטות, בנוגע למעשה בפועל: גם כשנמצאים בשגרה האפורה, ורוצים לעשות איוו פעולה מיוחדת להביא את משיח - צריכים לזכור שדווקא בשגרה האפורה, בגלות הפשוטה, דווקא שם נמצאת המטרה. דווקא זה מה שיגלה את האל"ף בתוך הגולה, ויצעיד אותנו לגאולה השלימה על ידי הרבי משיח צדקנו בקרוב ממש.

בענין "גולה" ו"גאולה" - דברים הפכיים

בשיחת הדבר מלכות השבועי (אחו"ק) מביא כ"ק אד"ש את המבואר בחסידות ש"גולה" בתוספת האות אל"ף - אלופו של עולם - נעשית "גאולה", ומקשה כיצד יתכן הדבר, והרי "גולה" ו"גאולה" הינם דברים הפכיים לגמרי?

ועל כך מבאר בשיחה בארוכה, שהגאולה אינה מבטלת את הגלות, אלא רק "משחררת" את העולם ממגבלותיו הגלותיים, ובלשונו הק': "גאולה אין פירושה, שע"י היציאה מגלות מזניחים את החיים, הפעולות והעולם שהי' (קודם) בגלות. אדרבה: גאולה פירושה, שהמציאות שהיתה קודם משועבדת בגלות נעשית (לא בטלה ח"ו, אלא) משוחררת". עכלה"ק.

ולכאורה עדיין צריך ביאור: לפי זה מובן שהעולם ישאר בגאולה, ורק יסורו ממנו ההגבלות שהיו בו בגלות. ומה משמע שהגלות מתבטאת בעיקר בהגבלות שיצרה בעולם הגשמי, וא"כ עדיין הגלות והגאולה הם ב' דברים עניינים הפכיים - ולכן הגאולה אכן מבטלת את הגולה, ובלשונו הק' שם: "כל הענינים (החיוביים) בגלות נשארים גם הלאה, אלא שמתבטל מצבם הגלותי".

ולפי זה, שביטול ההגבלות היינו "ביטול המצב הגלותי", אם כן הגאולה אכן מבטלת את הגולה - וחוזרת קושיית אד"ש למקומה?

והנראה לומר בזה, ע"פ המבואר בלקו"ש ש' שכח ההעלם שנמצא בעולם לא רק שאינו סותר לגילוי, אלא אדרבה - הוא מביא לגילוי שיהיה לעת"ל. וא"כ נמצא שטבע העולם גופא, כוח ה"העלם" שבו, יוצר ומסייע לגילוי שיהיה לעת"ל. וזהו עומק הביאור בשיחה אצלנו, שכיון שנתאוה הקב"ה להיות לו ית' דירה בתחתונים, הרי שכוונה זו "מוטבעת" ונעשית חלק ממצאות ה"העלם" של העולם גופא ("גולה"); ונמצא, שענין הגולה מהוה חלק ויתירה מזו: "פועל ומביא" לגילוי והגאולה גופא. ע"ש היטב ואכמ"ל.

(1) ח"י"ז שיחה ב' לפר' שמיני אות ט', ובמצויין בהערות שם.

ואשמח לשמוע דעת הקוראים בזה.

הת' עוז שי' גת

ישי"ק תות"ל בית־שמש, אה"ק

הסתכל בשלשה דברים

א

בשיחת הדבר מלכות דש"פ אחרי־יקדושים מצביע כ"ק אד"ש על דבר פלא, שתיבת גולה ותיבת גאולה - שהינם ב' הפכים - דומות עד כדי כך שהחילוק היחיד ביניהם הוא באות אל"ף, ומוסיף תמיהה בזה: "וגם ראש התיבה (דגאולה) נשאר הגימ"ל ד"גולה"?!...".

ונראה ברור שאין זו רק שאלת פתיחה גרידא, אלא זהו יסוד הביאור: שהאות העיקרית דגולה וגאולה היא ג'. וזהו המשך הביאור בשיחה (ס"ה) בנוגע ל"הסתכל בשלושה דברים", שהשלימות האמיתית בגאולה היא דווקא כשהיא באה לידי ביטוי גם בעולם (הענין הג' מהשלושה דברים), דאם חסר אחד מהג' דברים אין זו גאולה.

ובקשר לדברי כ"ק אד"ש בסעיף ה' שם ש"דברי המשנה "הסתכל בשלשה דברים" [שלשון המשנה הוא "דבר קצר וכולל ענינים רבים"] אין כוונתם רק לשלש הדברים הנמנים בהמשך המשנה, אלא גם לענין ד"שלשה דברים" בכלל; המשנה נותנת הוראה: "הסתכל בשלשה דברים" - אדם צריך להסתכל (הסתכלות בעיון) ב"שלשה דברים", ועי"ז "אין אתה בא לידי עבירה", יש להוסיף כיהודה ועוד לקרא, שהרי אותה הלשון בדיוק נאמרה גם בפרק ב' דפרקי אבות (משנה א') ושם הם דברי רבי, ומונה שם ג' דברים אחרים, היינו שיש בזה אכן ב' ענינים נפרדים, עצם ההסתכלות בג' דברים ("הוראה שנכפלה פעמיים", כלשון כ"ק אד"ש על ההוראה ד"עשה לך רב"), יש בכוחה לפעול שאדם לא יבוא לידי עבירה.

ב

והנה בענין זה עצמו, מדגיש כ"ק אד"ש שענין זה קשור עם מספר שלוש דווקא - שההוראה ד"שלשה דברים" מופיעה בפרק שלישי ודברי עקביא בן מהללאל מחולקים לג' בבות (שיחת ש"פ אחו"ק תש"ג, המצויינת בהערה 32). ועפ"ז יש להעיר על דבר פלא בתיבות גולה וגאולה.

ובהקדים, שבספר 'סודי רוזי סמוכים' לבעל הרוקח הביא אחד מנ' שערים שהתורה נדרשת, בשער הטעמים, שהתורה נדרשת גם במספר הנקודות וההברות, והביא שם דוגמא בפסוק 'בראשית', שיש אופן לדרוש בו רק את ההברות בלי ה'שווא' (שאז יש בפסוק ח"י הברות, כפי שרגילים כיום לחלק את ההברות), ויש אופן לדרוש אותו יחד עם העיצורים הנשמעים (בראשית, אלקים, את, השמים, ואת, הארץ) שאז יש בו כ"ד הברות (שרומוז לכ"ד שעות היום).

ועפ"ז נמצא, שבתביבת גאולה יש ג' הברות (ג'א-ו'לה), בשונה מתיבת גולה שיש בה ב' הברות בלבד (גו'לה). והוא דבר פלא!

ופלא על פלא, שההברה שנוספת בתיבת גאולה היא ההברה השניה, ומתאים עם לשון כ"ק אד"ש בשיחה, שההסתכלות בג' דברים צריכה להיות באופן שהאדם מסתכל בכך ש"נוסף על מציאותו ("אני") ומציאות הקב"ה ("קוני") כביכול - ישנו דבר שלישי: מציאות העולם שנברא ע"י הקב"ה, ושעל ידו משמש יהודי את קונו".

היינו, שבעוד ובגולה מורגשת רק מציאות האדם והעולם (גו'לה), הנה בתיבת גאולה מתווספת הברה, המורה על הקב"ה.

ומדויק בלשון כ"ק אד"ש, שגם בשיחות המצויינות בהערה 32 מביא כ"ק אד"ש רעיון זה ד"הסתכל בשלושה דברים", אך שם הלשון הוא (אח"ק תשמ"ט): "הקב"ה, היהודי (שאליו אומרים "הסתכל כו'"), ותכלית בריאתו", ובהערה 59 שם: "האדם, העולם שבו נעשית העבודה, והקב"ה", ועד"ז בשיחת אח"ק תשנ"ג המצויינת בהערה שם.

ולכאורה הביאור בזה פשוט, שדווקא בשיחה זו שמבאר את תוכן תיבת גאולה מסדר את ג' העניינים כפי שהם רמוזים בתיבה.

ואם דברינו נכונים, וסדר הדברים בלשון כ"ק אד"ש הוא בדווקא - הרי מכך ראש התיבות הוא ג', נמצא שבענין הגאולה הענין הראשון והעיקרי הוא מציאות היהודי ועבודתו. ותן לחכם ויחכם עוד.

הרה"ת **מנחם מענדל שי' דורון**
מאנ"ש בית'שמש, ארה"ק

עיקר המעלה - העלאת הגולה או הגאולה בטהרתה?

בכללות הביאור בשיחה - שענינה של הגאולה הוא להעלות את הגולה כפי שהיא, ובפרט מס"ד ואילך - שזהו כל תוכנה ומהותה של הגאולה, לכאורה צריך

להבין: איך מתיישב ביאור זה עם המבואר בדבר מלכות ש"פ בלק תנשא (ס"ו) אודות מעלת ושלמות הגאולה כשלעצמה, "גאולה בטהרתה", שענין זה נעלה יותר מאשר ענין הגאולה כיציאה מן הגלות?

ולהבנת הענין יש להקדים שאלה נוספת במהלך השיחה כאן: לאחר שמקשה בס"ד מדוע העלאת הגלות היא כל תוכנה של הגאולה, מתחיל בס"ה לבאר הענין ד"הסתכל בשלשה דברים", שעליית הנשמה בשלימות הכי נעלית היא דוקא ע"י עשיית הדירה בתחתונים.

ולכאורה, מדוע מכנים כאן את הביאור על הנשמה - האם לא די לבאר שתכלית כוונת בריאת העולמות ותאוות הקב"ה היא דירה בתחתונים, ולכן זהו הענין העיקרי (גם) בגאולה; מדוע זקוק לבאר כאן שגם תכליתה של הנשמה נפעלת ע"י עשיית הדירה בתחתונים, ושזהו טוב וחסד עבודה?

ויובן זה ע"פ המבואר במאמר ד"ה ויאמר לו יהונתן תשכ"ח (שאליו מציין בשיחה בהערות 48 ו-54) ס"ו: "דכיון שכוונת הבריאה היא בשביל ישראל, הרי מובן, שעיקר הענין דימות המשיח הוא שאז יושפע שפע רב (ברוחניות ובגשמיות) לישראל, אלא ששלמות השפע לישראל הוא ע"י שיתקדש שמו ית' בעולם". עכלה"ק (וע"ש בארוכה).

ומביאור זה נמצאנו למדים פשט עמוק יותר בכל מהלך השיחה כאן אודות העלאת הגולה: בעצם, כל התכלית היא הגאולה כשלעצמה, ולא העלאת הגולה כשלעצמה. אלא שהתכלית והמעלה הכי נעלית שבגאולה נפעלת ע"י העלאת הגולה - בירור עניני העולם; ולכן זקוקים לגולה, ומכאן חשיבותה הגדולה - לא בשבילה עצמה אלא כדי שהגאולה תהיה בשלימות.

כלומר: תכלית שלימות הגאולה - היא המעלה שתיפעל בנשמות ישראל, שיתגלה הקשר הכי עצמי שלהם עם הקב"ה (שקשר זה הוא למעלה מענין הדירה בתחתונים, או - שמצד קשר זה הדירה בתחתונים היא חד עם ענינם של נש"י²). וזהו הענין המודגש בשיחת ש"פ בלק. והדרך להגיע לתכלית זו - היא ע"י שהנשמה מניחה את עצמה ומתבטלת לאלוקות, וזאת בעבודתה לא עבור עצמה, אלא בשביל הכוונה העליונה בבירור העולם והפיכתו לדירה בתחתונים³. וזהו הענין המודגש בשיחה כאן.

(2) ראה לקו"ש חכ"ד ע' 4-163 ובהערות שם. חכ"א ע' 16 ואילך. ועוד.

(3) ראה בארוכה ביאור הענין במאמר ד"ה ויאמר לו יהונתן הנ"ל; שיחות שבהערה הקודמת; דבר מלכות ליל ג', ה' וש"פ תולדות תשנ"ב.

ובאופן נוסף יש לומר, בעומק יותר, שאדרבה - דוקא הביאור בשיחה כאן מדגיש עוד יותר את מעלת ה"גאולה בטהרתה" שאינה כדי לשחרר מן הגלות. כי אם היינו חושבים שהגלות היא ענין שלילי, והגאולה צריכה לבטל אותו - אזי מודגש בגאולה הצורך לשחרר מן הגלות. אבל לפי הביאור כאן שהגאולה היא הפיכת הגולה עצמה לטוב, היינו שמתגלה שהגולה עצמה היתה גילוי אלוקות, אם כן אין מטרתה של הגאולה לשחרר מן הגלות אלא אדרבה - מעלה בפני עצמה. ודו"ק.

הת' מנחם מענדל שי' חביב

ישי"ק חח"ל צפת

תגובות

תגובות שנתקבלו במערכת לגליונות קודמים

בענין הדרגא ד"שמיני" שכולל ומביא הדרגא ד"עשירי"

(גליון כ"ד - פרשת שמיני, צריך עיון - ג)

בגליונכם לפר' שמיני, הוקשה בדבריו של כ"ק אד"ש בשיחה (סוסי"א) וזלה"ק: "ובפרט ששבת זו היא גם בספירה ד"מלכות שבגבורה", גילוי מלא משיחא מתוך גבורת הגלות, ושבת פ' שמיני, שבה נפעלת השלימות ד"שמיני שמונה שמינה" - הקשורה במיוחד עם משיח צדקנו - "כנור של ימות המשיח" הוא מ"שמונה נימין", כיון שאז יהי' גילוי אלקות שלמעלה מהעולם, הגאולה מהמדידות וההגבלות דגדרי העולם, וביחד עם זה כפי שנמשכת בעולם ("שמיני שמונה").

"עד שזה מביא מיד את הענין דתשיעי ודעשירי יהי' קדש - השלימות דעשרה בגאולה האמיתית והשלימה ("עלי עשור"), "כנור של עשרה נימין" (שלמעלה מכנור של שמונה נימין), "עלה"ק [ההדגשה לא במקור].

והוקשה בזה: מדוע הכינור של שמונה נימין מביא לכינור של עשרה נימין, ששייך כידוע לתקופה הב' דתחיית המתים שתהיה בגאולה האמיתית והשלימה, וכיצד יבוא מ"כינור של שמונה נימין"?

ונראה לומר הביאור בזה בפשטות, שאין כוונת כ"ק אד"ש שמהדרגא דכינור של שמונה נימין נבוא לכינור של "עשרה נימין", כ"א במילים "עד שזה מביא" כוונתו

למבואר בס"ו בשיחה שם נתבאר, ש"שמיני" כולל בתוכו את הדרגות ד"תשיעי" ו"עשירי", "ולכן, משמיני באים מיד לאח"ז גם לתשיעי, ג' פעמים חזקה, ותשיעי נעשה הכנה הכי קרובה - תיכף ומיד בלי הפסק - להעשירי יהי' קדש [משא"כ הדרגות שלפנ", מא' עד ח', אע"פ שמהם נעשה עשירי, מ"מ יש הפסק ביניהם], כולל השלימות דגאולה הקשורה עם עשירי", עכלה"ק בשיחה בסוס"ו.

ולפי זה מובן שפיר דבריו הק', שהדרגא דשמונה נימין מביא מיד את "הענין דתשיעי ודעשירי יהי' קדש - השלימות דעשרה בגאולה האמיתית והשלימה ("עלי עשור"), "כנור של עשרה נימין", כיון שכנ"ל שדרגא זו כוללת בתוכה וגורמת, ובמילא מביאה את הענין ד"תשיעי" ו"עשירי".

הת' שלום בער שי' בורוויץ
ישי"ק תות"ל קווינס, נוי יורק

"מציאה" בגלויים לעת"ל שלא בערך היגיעה

(גליון כ"ד - פרשת שמיני, צריך עיון - ב)

בגליונכם לפר' שמיני הוקשה במדור צ"ע אות ב' על דברי כ"ק אד"ש בשיחה בסעיף י"א, שלאחר שמבאר את מעלת העבודה בגלות וההכרח בה להבאת הגאולה אומר: "ומטעם זה (המעלה בעבודה בזמן הגלות) - יהיו גם בגאולה שתי המעלות, הן מעלת הגאולה והן מעלת הגלות (המעלה דעבודה מתוך אתכפיא, ומתוך מדידה והגבלה, "מעוני")".

והוקשה: כיצד יתכן שהמעלה ד"אתהפכא" מגיעה ע"י העבודה בגלות, שהרי ענין ומעלת ה"אתהפכא" שייכת ל"גאולה" ולא לגלות, וכיצד תבוא ע"י העבודה בגלות?

ונראה לומר הביאור בזה בפשטות: מבואר בתניא פל"ז שכל הגלויים לעת"ל תלויים ונעשים ע"י מעשינו ועבודתנו בזמן הגלות.

4) וראה בשיחה הע' 56, ובה' 36 שם מביא מלקו"ש ח"ז בביאור דרגא זו הכוללת ומביאה לגילוי הדרגות דתשיעי ועשירי. וכמובן שביאור זה אינו מהווה סתירה לנאמר בגמ' בערכין יג, ב (ומובא בהע' 135 בשיחה) ש"שמונה נימין" קאי על ימות המשיח ו"עשרה נימין" קאי על עולם הבא שלכן לכאורה יש הפסק ביניהם, כי - לביאור כאן הכוונה לענין ודרגא ד"שמיני" שמביא וגורם לדרגות דתשיעי ועשירי, ולא לדרגות כמו שהם מצ"ע. ואכמ"ל.

מראי מקומות

מקורות נבחרים להרחבת העיון
בנקודות שנתבארו בשיחה

- **בס"ד ואילך:** היתכן שגם הענינים הנעלים דלעת"ל יקראו בשם גאולה. ראה ביאור באו"א - הדגשת מעלת הגאולה על הזמן שלפני הירידה בגלות שהגולה נעשית מושללת - בסה"ש תנש"א ח"א ע' 110 ובהע' 82, אך ראה בד"מ בה"ב תנש"א הע' 125 שאדרבה הג' בתחילת המילה, הוא נחנית מקום לגולה.
- **בס"ה:** הסתכל בשלושה דברים. בביאור משנה זו בכמה אופנים ראה (בנוסף להנסמן בהע' 32) לקו"ש ח"ד ע' 1202.
- **שם ואילך:** תכלית בריאת העולם וירידת הנשמה למטה, ובהע' 33. בסה"מ מלוקט ח"ב ע' 157 ד"ה ושבתי בשלום מבאר בארוכה המעלה שנפעלת בנשמה ע"י ירידתה (סי"ד) ועכ"ז דווקא ע"י בירור העולם נשלמת התכלית (סט"ז ובהע' 147). וש"נ בשוה"ג ללקו"ש ח"כ שמשווה זאת לטעמי הבריאה (וראה לקו"ש ח"ו ע' 21 הע' 70). וראה בלקו"ש חט"ו ע' 246-249 ובהע' 51 (הנסמן בשיחה
- בהע' 48) שהתיווך בין העליה שבנש"י ובירור העולם הוא שהעילוי שבנש"י הוא פרט וחלק מבירור העולם (וראה עוד בזה בהמ"מ שנסמנו בהע' 48). וראה בלקו"ש חכ"א ע' 16 (ס"י ואילך) שמבאר עד"ז באותיות של 'עבודה'.
- **בס"ו:** ענין הגאולה תלוי במעשינו ועבודתינו בזמן הגלות. בלקו"ש ח"ז ע' 95 ואילך מבאר שהדגש על התומ"צ בזמן הגלות דוקא, הוא בכדי שגם הגילויים הנעלים ביותר של הגאולה יהי נרגשים מצד טבע העולם.
- **בס"ט:** כ"א מישראל בדרגת קה"ק וכן יהי לעת"ל. ראה שיחת אור ליי"א אלול תנש"א, וכמו"כ בשיחת אהרו"ק תש"נ הע' 43 שבכח כל ישראל להיכנס אל הקודש בכל שעה רק כסדר הזה, ובשיחת ליל שמח"ת תנש"א (בהשלמות) הע' 41 שלעת"ל כל ישראל יכנסו לקה"ק גם שלא כסדר הזה, ויש להעיר משיחת שופטים תשמ"ח ס"י שע"י ראיית הארון והכרובים נחשב כאילו נמצאים שם בקה"ק.

לסיכום

סיכום מהלך השיחה בקצרה

סעיפים א"ג

חלק ראשון בביאור: הגאולה כוללת גם את הגולה

בהמשך לשיחות האחרונות בנושא הבאת הגאולה, עלינו להתבונן במהותה של הגאולה שאותה יש להביא - וזאת ע"י שנתבונן בשמה: 'גאולה' (ס"א). המילה 'גאולה' כוללת את אותיות המילה 'גולה' רק בהבדל של אות אל"ף - אלופו של עולם. וזה לכאורה תמוה, איך ייתכן שהגאולה כוללת, ונעשית ע"י, הגולה? (ס"ב).

בשלב הראשון, עונה הרבי שאכן הגאולה כוללת ומעלה גם את הגולה. עניני הגלות לא יתבטלו בגאולה, אלא ישתחררו, ע"י שתתגלה מהותם האמיתית והפנימית, האל"ף - הדרך שבה הם מגלים את כבוד ה' (ס"ג).

בנקודה

בשיחה הזו יחשוף לנו הרבי את הדרך הנכונה להבאת הגאולה - לא כמלחמה, התנגדות ו'שבירת' הגולה. אדרבה, (א) הגאולה משחררת גם את הגולה כשמגלה בה את נקודתה הפנימית - אלופו של עולם; ויותר מכך, (ב) זהו כל עיקר הגאולה, שנעשית דוקא ע"י הפיכת הגולה.

ואם כך, בעבודתנו כעת עלינו לזכור (א) לא לחשוש שהגאולה תנפץ את שגרת החיים הגלותית שלנו - אדרבה, היא רק תשחרר אותה; (ב) לא לברוח מהעולם והגולה, כי רק ע"י העבודה בהם מביאים גאולה.

סעיפים ד"ו

חלק שני בביאור: הגאולה נעשית דוקא ע"י הגולה

אך מכאן ממשיך הרבי לשלב השני: הן אמת שהגאולה מעלה גם את הגאולה, אבל מדוע זהו תוכנה העיקרי (שמה) של הגאולה? ולכאורה, בגאולה יהיו עוד ענינים נעלים, יותר מאשר העלאת הגולה (ס"ד)?

המענה לכך נמצא בלשון המשנה "הסתכל בשלושה דברים": ישנו דבר חשוב בנוסף לקשר של יהודי

עם הקב"ה, והוא - עבודתו עם הענין השלישי, העולם, שדוקא בו נשלמת
תאוות הקב"ה לדירה בתחתונים. והמעלה שנפעלת כנשמה בזכות עבודתה
בדירה בתחתונים, נעלית הרבה יותר מאשר המעלה שבה מצד עצמה (ס"ה).
וגם בגאולה, המעלה שע"י העלאת הגולה היא העיקרית, ונעלית יותר מאשר
המעלות והענינים שבגאולה מצד עצמה (ס"ו).

סעיפים ד'י הקשר לזמן

רעיון זה מתקשר לשאר עניני הזמן בו נמצאים: ספירת העומר - ענינה השפעת
"שפע רב בכל העולמות", שע"ז נעשה גם אצל האדם "לתקן את נפשותינו"
באופן נעלה יותר; ובמיוחד ספירת "מלכות שבנצח" - ניצחון הגלות (ס"ז).

בפרשת השבוע - מדובר אודות הכהנים שענינם תכלית הקדושה, קודש הקדשים,
אך ענין זה חודר גם בעולם, בזהירות מטומאה וביופי ועושר גשמיים (ס"ח); עד
כפי שיהיה בגאולה - שכולם יכנסו לקודש הקדשים בגופם הגשמי (ס"ט).

וביום היארצייט י"ג אייר - בשמות ישראל ארי' לייב, המרמזים על התוקף
וההתגברות של יהודי ע"י הקשר שלו לתורה, אך באופן שהתוקף חודר גם
בעניני העולם (ס"י).

סעיפים יא"ד הקשר אלינו

כעת עובר מהסברת תוכנה של הגאולה, להסברת אופן העבודה להבאת הגאולה:
מכיון שהגאולה ענינה לפעול בתוך הגולה, לכן - (א) לשקועים בעניני העולם
אין מקום לחשוש מהגאולה, כיון שהיא לא תשבור את עניני העולם; (וב) לאלו
הבורחים מהעולם אין מקום לכך, כי הבאת הגאולה היא ע"י הפעולה בחלקו
בעולם (ס"יא).

ענין נוסף: מכיון שהגאולה מעלה את הגולה, לכן כבר בגלות רואים כיצד העולם
ואומות העולם מסייעים ליהודים (ס"ב); וגם בינם לבין עצמם האומות מוסיפים
בטוב, בהשקעה בצדקה ובחינוך (ס"ג).

כשרואים זאת מתעוררים להוסיף במעשינו ועבודתנו להבאת הגאולה, ובמיוחד
לימוד עניני גאולה ומשיח. ועי"ז יתגלה הקץ ש"אבד" בגלות ויתגלה משיח
צדקנו (ס"ד).

צריך עיון

נקודות לעיון והתבוננות בשיחה השבועית

הטהרה לע"ל, כולל עי"ז ש"אמור גו' ואמרת" - "להזהיר גדולים על הקטנים".
ויש לעיין, דהנה זה שמביא שהזהירות מעניני טומאה, היא הכנה לשלימות הטהרה שתהיה בגאולה - זה דבר מובן. אך מה מוסיף פה הפרט של "להזהיר גדולים על הקטנים" - מדוע מציין באופן מיוחד את פרט זה של חינוך הקטנים לשמירת הטהרה, כהכנה מיוחדת לגאולה?

בסעיף י"ג: לאחר שמוציין את הסיוע של אומות-העולם לישראל, בסעיף זה מוסיף: "ישנם גם ענינים שבהם רואים איך שאוה"ע בעצמם עושים פעולות של טוב וחסד . . . כהכנה ל"והיתה לה' המלוכה" בגאולה האמיתית והשלימה". ומביא באריכות אודות הסיוע שהגישה ארצות הברית לפליטים, ומציין: "במקום להשתמש במטוסים לעניני כיבוש . . . משתמשים בהם להציל אנשים אומללים, ובפרט ילדים קטנים, מהקור, עד מהיפך החיים".

ויש להתבונן במהות המאורע שאירע כאן: דהנה בד"מ משפטים מבאר בארוכה שההחלטה על צמצום וביטול

בסעיפים ה"ו: מבאר מדוע השם "גאולה" אינו עוד פרט שיהיה בגאולה, אלא הוא מבטא את עיקר ענינה של הגאולה, כולל הענינים שיהיו בה שלמעלה לגמרי מדרך הטבע, כ"תחיית המתים" וכד'. ומבאר בזה, שעיקר ירידת הנשמה למטה הוא בכדי לעשות "דירה בתחתונים". וזהו כל ענינה של הגאולה "גילוי אור א"ס ב"ה בעוה"ז הגשמי", עד שיהיה שלימות הדירה בתחתונים.

ויש לעיין ולהתבונן, לפי כל הנ"ל מהו הביאור במה שהקשה בס"ד, מדוע אכן בגאולה יהיו נסים שלמעלה לגמרי מדרך הטבע (כמו "תחיית המתים"), הלא ברגע שישנה יציאה מהטבע - אין זה 'דירה' בגדרי התחתונים, אלא יציאה מגדרם (וכפי שמובן מעצם השאלה בסעיף ד')?

בסעיף ח': מדבר אודות הכהנים, שמצד "הובדלו . . . קדש קדשים", ומצד שני עבודתם היא דוקא בעולם-הזהה הגשמי - מקום ששייך בו היפך הטהרה. ומוסיף, ששלימות הטהרה תהיה בגאולה, ועי"ז מביא בסוגריים: "ומעין הכנה לזה ישנו גם בזמן הגלות, שכהנים נזהרים מעניני טומאה, וי"ל שזהו גם הכנה לשלימות

חרבותם לאתים", שמורה על התחלת פעולתו של מלך המשיח על העמים? או שדווקא המאורע המדובר בד"מ משפטים, יש בו ענין מיוחד שמורה על התחלת הייעוד הנ"ל? [דר"ק ותראה שגם בנוגע למאורעות המדוברים בשיחה זו, משתמש הרבי שליט"א במילים "מהענינים הגלויים שנתוספו בימים אלו ממש", והשווה לביטוי המופיע בתחילת ד"מ תזו"מ "בימינו אלו ממש עם סיומו של חודש ניסן, "כלו כל הקיצין" כפשוטו ממש"].

כלי הנשק, מורה על התחלת קיום הייעוד "וכתתו חרבותם לאתים". ומבאר שם שיייעוד זה נפעל ע"י מלך המשיח דוקא, והחלטה זו הוכרזה דוקא כעת, היות שכעת ישנו הפס"ד שהגיע זמן הגאולה כו'. והנה לכאורה גם מה שמדבר בשיחה זו, שבמקום להשתמש במטוסים "לעניני כיבוש", משתמשים בהם "להציל אנשים אומללים" - הוא ממש אותו תוכן של "וכתתו חרבותם לאתים".

ולפ"ז, האם ניתן לומר שגם מאורע זה הוא התחלת קיום הייעוד "וכתתו

להעיר • המשך מעמ' 22

ובביאור הדיוק בתיבת "מעשינו ועבודתינו" מבאר אביו של כ"ק אד"ש הרה"ק ר' לוי יצחק נ"ע⁵, ש"מעשינו" קאי על עבודה שבערך לכוחות ומציאות האדם וע"כ נחשבת כ"עבודה שבהגבלה", משא"כ "עבודתנו" קאי על סוג עבודה כזו שאינה בערך לגמרי לכוחות ומציאות האדם. ולפ"ז י"ל שבכח מעשים סתם יהיו גילויים בדרגות נמוכות יותר, ובכח עבודה שבמאמץ יהיו הגילויים הנעלים, כדוגמת וענין ה"אתהפכא"⁶.

הרה"ת משה שמעון שי' חביב
מאנ"ש רחובות, אה"ק

5) לקוטי לוי יצחק - הערות לספר התניא ע' טו.

6) הערת המערכת: ראה בכל הנ"ל במאמר ד"ה והיה עקב תשכ"ז (סה"מ מ' לוקט ח"ב עמ' סט ואילך) ובהערה 46; וכן מאות ז' שם ואילך, שמבאר שענין ה"עבודה" הוא ששובר אפי' את טבע נפשו האלוקית, וענין זה מביא לגילוי דתקופה הב' שבימות המשיח. ע"ש באורך.

**המערכת פונה לאנ"ש והתמימים לומדי ומחבבי שיחות
הדבר מלכות בבקשה לשלוח את הערותיהם והארותיהם בשיחות
לכתובת הדואר האלקטרוני של המערכת.**

המערכת שומרת לעצמה את הזכות לערך ולקצר את הדברים בהתאם לנדרש.

לזכות
כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א
מהרה יגלה אכ"ר

לזכות
הרה"ח הרב ירחמיאל שי' וזוגתו מ' חנה תחי' וב"ב:
חי' מושקא, דבורה לאה, שיינא, מנחם מענדל,
חוה רבקה, דוד, שיינדל גיטל, מנוחה סימא,
צבי הירש, יקותיאל דובער שיחיו

בעלינאָוו

שלוחי כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א
להצלחה רבה ומופלגה בעבודת השליחות
לנח"ר כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א
ס. פאולו - ברזיל

נתרם ע"י הרה"ת ר' שמואל וזוגתו מרת שטערנא שרה שיחיו

שפריצער

לזכות
הת' משה יהודה ב"ר שלום דובער הכהן
לרגל יום הולדתו
לשנת הצלחה בגו"ר, לנחת-רוח כ"ק אדמו"ר שליט"א מלך המשיח

